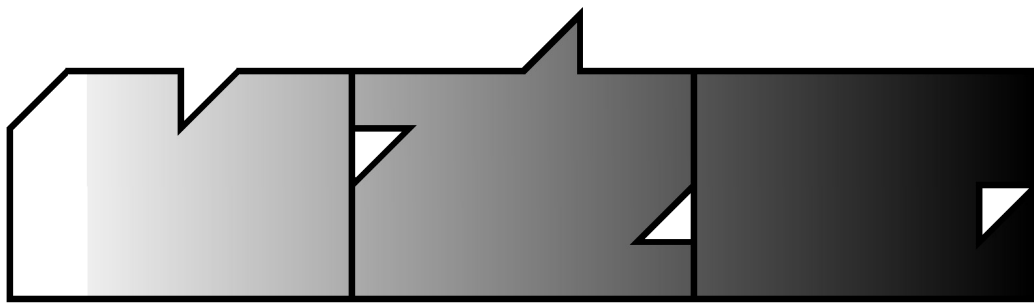
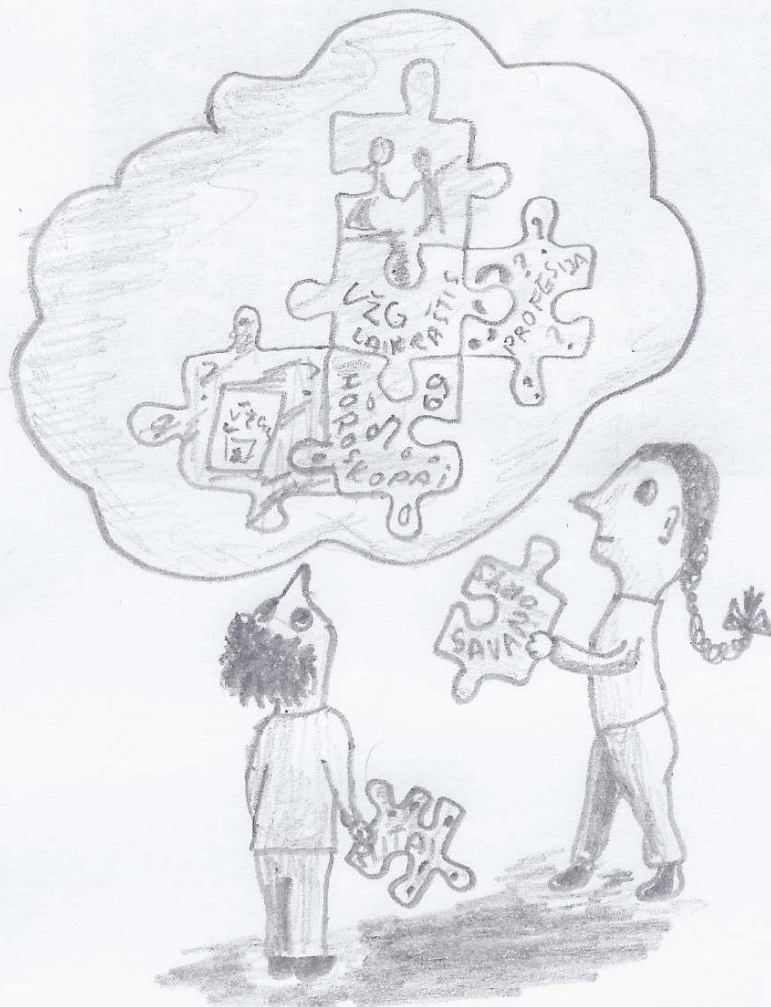

2013 Lapkritis
Nr. 47

Aliquam / Trumpai:

Žodis redaktorei	2
Tradicijos—krikštas	3
Savanorystės paslaptis	5
Jaunas, įdomus ir veiklus— tūkstantmečio vaikai	7
Ar žinai???	9
Kai užaugsiu, būsiu..?	10
Mėlynoji masė	12
VŽG mitai	13
Už valstybės ribų	14
Padebesiais	15
Mėnesio receptas	16
Apie mus kalba	17
Horoskopai	18
Post scriptum	20

Auksinė mintis:

**MOKSLO METAI PO TRUPUTĮ
DĖLIOJASI...
VŽG LAIKRAŠTIS TAIP PAT!**

*Tūkstantmečio
mylių kelionė
prasideda pirmu
žingsniu.
(Kinų patarlė)*

NAUJI METAI, NAUJAS LAIKRAŠTIS

Pažiūri į laikrodį. Dar 20 min. iki skambučio. Pala, čia gi nėra skambučio! Pažįstamas jausmas? Greičiausiai. Kas gi nėra išbandęs užklasinės veiklos? Būreliai... Mokyklos... Savanoriavimas... Na, kaip aš sakau – mazochizmas. Beje, reikia nepamiršti – juk ir šis laikraštis yra papildomos veiklos padarinys! Žinoma, susirinko nauja komanda (naujos aukos, šviežias kraujas...), kuri tu-

rėtų leisti gan smagius laikraščio numerius – naujokai paprastai dega noru kažką veikti, kažką keisti.

Taigi, ar užklasinė veikla verta Jūsų laiko? Manau, priklauso nuo to, ar veikla patinka, ir nuo to, ar ji naudinga. Jei patinka, tai tampa malonumu, o jei naudinga – pliusu ateičiai. Užklasinėje veikloje galima ugdyti savo talentus (o gal ir atrasti naujų?). Apie tai, kad baigėte (ar tik keletą metų lankėte) muzikos, sporto mokyklą ar kažką panašaus, galima įrašyti į CV (gyvenimo ap-

rašymą) ar panaudoti kaip argumentą motyvaciniame laiške, kurį, manau, rašysime visi (mano pirmas argumentas ten bus toks: moku užsimauti nailonines kojines jų nesuplėšydama). Na, o jei užklasinė veikla yra ir malonumas, ir privalumas... Sveikinu – Jūs laimėjote aukso puodą!

Miglė Skačkauskaitė, 3g

Nori gauti asmeninį „VŽG“ laikraščio numerį?.. Tiesiog paprašyk mūsų!

Siųsk savo prašymą šiuo adresu: laikraštis.vzg@gmail.com.

Pasižadame kiekvieną mėnesį pradžiuginti tave elektronine laikraščio versija.

Taip pat šiuo adresu gali siųsti savo kūrybą, atsiliepimus apie mūsų darbą ir pasiūlymus.

Iškilo klausimų? Klausk – atsakysime! Lauksime jūsų laiškų!

Na,
krikštynos
buvo
linksmos...

KRIKŠTYNOS IR NUOMONĖ APIE JAS

Krikštytos – tai tradicija. Kokie gi pirmokai be jų? VŽG taip pat turi savo krikštytas. Ir jos rugsėjo 17 dieną paslapčia išsivežė tuometinius nuliniokus, senatorius bei dar kelis išrinktuosius į gūdžius Nemenčinės miškus, kuriuose nuliniokai buvo įšventinti į pirmokus ir taip tapo mūsų gimnazijos bendruomenės nariais.

Ką jau pirmokais tapę mokiniai mano apie krikštytas? Štai kas mums parūpo. Tad klaidžiojome po mokyklos koridorius su tais pačiais klausimais: „**Ką jūs manote apie šių metų krikštytas? Ar verta tęsti šią tradiciją? Kodėl?**“ Žinoma, didžiąją dalį apklaustųjų sudarė pirmokai, tačiau nepasivarginome paklausti ir kelių aukštesnėse klasėse besimokančių mokinių, taip pat ir mokytojų. Štai rezultatai:

Darius, pirmokas. Na, krikštytos buvo linksmos, mokytojų sugalvotos užduotys įdomios, ypač senato užduotys patiko. Be abejo, kad verta tęsti šią tradiciją, nes per krikštytas galėjom labiau susipažinti su bendraklasiais, mokytojais ir šiaip su žmonėmis iš kitų klasių.

Ieva, pirmokė. Man patiko valgyt dešrelę. O tęsti verta, nes dešrelės skanios.

Adelė, pirmokė. Žiauriai

kietai buvo, galėtų būt žiauriau, nes tai krikštytos. Tęsti verta, nes tai kietai ir reikia būt pakrikštytam.

Matas, pirmokas. Manau, kad krikštytos yra labai gerai ir galima būtų tęsti toliau, nes tai yra geras laikas su bendraklasiais.

Lukas, pirmokas. Taip, tęsti, manau, verta, nes tada jautiesi lyg mokyklos kolektyvo dalis, jautiesi savas, be to, linksmi praleidi laiką.

Patricija, pirmokė. Man labai patiko senato dalis, nes buvo linksmi. Manau, verta tęsti, nes per krikštytas labiau susipažįsti su savo naujais bendraklasiais ir tampa „tikru“ gimnazistu.

Neringa, pirmokė. Buvo labai smagios ir puikios krikštytos, bet kitą kartą galėtų būt žiauresnės. Verta, nes laba smagu.

Elzbieta, pirmokė. Aš manau, kad buvo labai smagu, tikėjau, kad bus žymiai žiauriau. O tęsti verta, nes visi labai linksmi praleido laiką.

Gabrielė, trečiokė. Verta tęsti tai, ką darėme šiais metais, o ne tuos pasityčiojimus, ne tuos užgauliojimus, kuriuos darė praeitais metais. Reikia pirmokus kažkokiom gražiom užduotim suvienyti. Krikštytos yra tradicija, jos būtinios.

Ugnė, pirmokė. Tai ką, krikštytos – įdomi tradicija, bet tikėjau, truputį kitokių krikštytų VŽG, nes girdėjau apie Užupio gimnazijos

krikštytas, tai ten visokie miltai, kiaušiniai kasdien ir daug. Net nežinau, tikėjau kažko stipresnio. O tęsti verta, nes tiesiog tai linksmi, mokyklinė gimnazistų tradicija, kurios metu linksmi tiek organizatoriams, tiek pirmokams – nuliniokams, kol kas.

Laura, anglų kalbos mokytoja. Tai buvo pirmas kartas, bet, manau, labai sėkmingas, suvienijo klases ir šiaip labai puikiai praleidom laiką. Aišku, grįžom šiek tiek pavargę, bet linksmi ir labai daug emocijų prisisėmę. O tęsti verta, nes tai labai vieniša klasė.

Barbora, trečiokė. Mano nuomone, krikštytos yra labai graži tradicija, skirta mokiniams, nes mūsų mokykloje ir taip mažai mokinių. Jos tokios vienintelės, man taip atrodo, kurios yra linksmesnės ir kurias organizuoja mokiniai. Ir šiaip krikštytos – kaip priėmimas į mūsų sąjungą, nes jeigu nebūtų krikštytų, kada mes susipažintumėm su pirmokais?

Nijolė, muzikos mokytoja. Krikštytos visada yra gerai, bet tiesiog reikia žiūrėti, kad jos nebūtų per daug grubios. Aš manau, kad krikštytos gali būti ir švelnesnės, ir ne tokios, išbandymai gali būti sudėtingesni, bet kad nebūtų to smurto ir patyčių. Tęsti, matyt, verta.

Ieva, pirmokė. Krikštytos buvo „osom“! Šią tradiciją

BŪTINA tęsti. Per krikštynas su klase tapome kaip vienas žmogus ir labai smagiai praleidome laiką.

Luiza, pirmokė. Tęsti verta, manau. Šiais metais buvo pusė velnio, 7/10. Galėjo būt ir geriau, nes kai kurios „paskaitos“ buvo nuobodžios ir daug laiko mes tiesiog nieko gero neveikėm.

Neda, pirmokė. Man krikštynos labai patiko, ypač senato ir sporto užduotis, bet per kitas užduotis, manau, reikėtų taip pat daugiau veiksmo. Tęsti verta, nes panašu į krikštynas, o ne į kažkokį pasišaipymą iš kitų (kaip girdėjau iš antrojų).

Irmantas, trečiokas, senato pirmininkas. Kaip vienas iš pagrindinių organizatorių, aš sakau – tęsiam, tai faina. Noriu pasakyti, kad tokia tradicija, kai niekas nesišaiipo, yra gera, bet galbūt tai turėtų vykti su antrokais.

Tadas, pirmokas. Verta tęsti, man patiko, buvo linksma, gerai suorganizuota.

Marta, antrokė, senatorė. Tikrai manau, kad tradicija labai šauni, pirmą kartą suorganizavom ją. Kadan gi esu iš senato, teko labai daug dirbti su šiuo projektu, tai man iš esmės viskas patiko, tikrai nebuvo daug minusų, pirmokai patiko, kai kurios klasės gal nelabai drausmingos buvo, nelabai klausėsi, bet, manau, čia su laiku viskas bus gerai. Matėsi, kad gera

karta atėjo, bus puiki bendruomenė.

Margarita, pirmokė. Man krikštynos labai patiko, buvo labai fainos. Taip, iš tikrųjų reikėtų tęsti kiekvienais metais, nes faina, įdomu, suartina visus klasiokus.

Renaras, antrokas, senatorius. Krikštynos yra visai geras dalykas. Šiaip ypač smagu jas daryti, nežinau, kaip dalyvaujantiems, bet mes stengėmės, kad ir dalyvaujantys būtų patekinti.

Barbora, pirmokė. Krikštynos buvo labai fainos, man buvo smagu dalyvauti. Smagiausia, kad susirinko labai faini žmonės ir galima buvo suartėti su savo klase, susipažinti su kitais žmonėmis iš kitų klasių. Buvo OSUM!

Urtė, pirmokė. Manau, kad verta tęsti šią tradiciją, bet ji galėtų būt truputį žiauresnė, su daug daugiau fizinių užduočių ir

kentėjimo daugiau, bet, aišku, nereikia, kad ten visi vemtų. Ir man nepatiko muzikos ir visokios psichologinės užduotys, nes reikia, kad klasė labiau suartėtų, o ne mokytųsi ritmus visokius mušt.

Kipras, pirmokas. Krikštynos buvo tikrai puikios, susipažinau su daug naujų žmonių iš kitų klasių. Ypač patiko senato užduotys. Tęsti verta. O kodėl? Nes ši mūsų šventė suveda žmones į vieną vietą ir jie tarpusavyje bendrauja, taip Žirmūnų gimnazija tampa susivienijusi. Visgi norėtusi, kad krikštynas organizuotų antrokai, tuomet mes, pirmokai, labiau galėtumėm susipažinti su jais.

Karolis, pirmokas. Aišku, kad verta tęsti, labai patiko, buvo įdomu, labai gerai suorganizuota, bet galėjo būt žiauriau.

Kaip galima spręsti iš šių nuomonių, krikštynų organizatoriai pasistengė ir patenkino daugelio norus, tačiau, kad ir keista, kai kuriems krikštynos pasirodė... per švelnios. Mus labai pradžiugino tai, kad visi iki vieno pasisakė už šios tradicijos pratęsimą. Tad mums belieka laukti kitų metų ir tikėtis dar įspūdingesnių krikštynų.

Emilija Tomelaitytė, 1e
Agnė Karčiauskaitė, 1e

SAVANORYSTĖ – VERTA DĖMESIO AR NE?

Manau, daugelį buvo sudominusi savanorystė. Verta jos imtis ar ne? Jei taip, tai kokia iš jos nauda, nuo ko pradėti?

Kadangi man taip pat kilo klausimų, tai apie savanorystę paklausinėjau kelių pažįstamų, kurie buvo ėmęši šios veiklos.

Pasiklausiusi savanorių, supratau, kad savanorystė patraukli veikla, ir jau ėmiausi iniciatyvos, kad joje sudalyvaučiau. Tikiuosi, kad ir jums savanorių patirtis bus įdomi ir paskatins savanoriauti.

Ugnė Matulevičiūtė, Vilniaus Žirmūnų gimnazija, Ie.

„Savanoriavau draugų iniciatyva SOS vaikų kaimui renkant aukas geros grupės koncerto metu. Visi savanoriai buvo savi ir nuoširdūs, labai smagiai pabuvom ir daug naujų dalykų padarėme. Kita komandos dalis džiugino vaikučius pristatydamas skautų, žygeivių, muzikantų, folkloristų veiklas ar tiesiog būdama su jais. Buvo nuostabiai smagu ir šviesu. Rekomenduoju sa-

vanoriauti, nes gyvenimą reikia gyventi prasmingai.“

Urtė Petrulytė, Vilniaus Žirmūnų gimnazija, Ie. Savanoriavo organizacijoje „CARITAS“.

„akis už dantį“ visuomenė?

„Savanoriavimas man patiko todėl, kad padedi žmonėms, kuriems tikrai reikia pagalbos, mokaisi bendrauti, bendradarbiauji su patirties tokioje srityje turinčiais žmonėmis, išbandai save. Visa tai padeda suvokti pasaulį bei ko tu nori iš jo. Rekomenduočiau kitiems, nes tai puiki patirtis, galimybė persilaužti bendravimo srityje ir taip pat tobulinti suvokimą apie pasaulį. Savanoriavimas ugdo žmogiškumą ir geranoriškumą mūsų „akis už dantį“ visuomenėje.“

Greta Baltrušaitytė, Kauno Technologijos Universitetas, Telekomunikacijų ir elektronikos fakultetas, I-as kursas. Savanoriavo Europos krepšinio čempionate, vykusiame Lietuvoje, Pasaulio irklavimo čempionate (iki 23m.), Pasaulio irklavimo čempi-

onate (iki 18m.), „Rotary Summer Camp“.

„Vienas geresnių mano gyvenimo sprendimų yra pasirinkimas savanoriauti. Viskas prasidėjo nuo be galo didelės meilės krepšiniui. Kaip be galo didelė krepšinio fanė seku visas naujienas, kurios yra susijusios su Lietuvos krepšinio rinktine, tarptautiniais čempionatais bei savos mylimiausios komandos „Lietuvos Ryto“ rezultatais. Tad kai tik sužinojau, kad Europos krepšinio čempionatas 2011 m. vyks Lietuvoje, pagalvojau, kodėl gi neprisidėjus bent dalele

Vienas geresnių mano gyvenimo sprendimų...

prie šios didelės šventės kūrimo. Mano laimei, patekau į savanorių gretas ir praleidau tikrai pilną naujų įspūdžių savaitę Vilniuje. Buvo visko: ir džiaugsmo, kad matai viską iš arti, ir nuostabos, kai pietauji su krepšininiais vienoje patalpoje, ir baimės, kai ateina rinktinės asistentas kažko paklaust, o aš nesuprantu nė žodžio, ką jis sako. Po šios įgytos patirties supratau, kad nenoriu sustoti ties vienu renginiu ir kad reikia ieškoti daugiau vietų, kur galėčiau savo savanoriavimu padėti kitiems. Ka-

dangi labai domiuosi sportu, rinkausi tik sporto renginius, taip patekau į Pasaulio irklavimo (iki 23m.) čempionatą, kuris 2012 m. vyko Trakuose. Va ten tai buvo savaitė...Kadangi dirbom nuo pat ankstaus ryto iki pat vėlyvo vakaro, tai gyvenom pusantros savaitės irklavimo bazėje. Darbo buvo nepalyginamai daugiau nei krepšinio čempionate, tačiau tą savaitę susiradau daug draugų, sukaupiau daug prisiminimų, pavyzdžiui, kaip naktį artėjant audraiėjom saugot valčių, įgijau neįkainojamą patirtį bendraudama su sportininkais ir svečiais iš užsienio. Tad 2013 m. vykusiame Pasaulio irklavimo (iki 18m.) čempionate taip pat savanoriavau. Visiškai kitokia patirtis buvo savanoriaujant „Rotary Summer Camp“ stovykloje. Ši stovykla yra rengiama vaikams iš vaikų namų bei iš socialiai remtinų šeimų. Prieš stovyklą turėjom specialius mokymus, daug padėjo ir kiti savanoriai, kurie turėjo patirties iš ankstesnių metų.

**Visiškai
kitokia
patirtis.**

Kas abejoja, ar savanoriauti ar ne, galiu argumentuoti, kad tai yra nuostabu:

1. Ten gali susirast krūvą naujų draugų bei pažįstamų. Savanoriaudama sutikau draugų, be kurių dabar neišsivaizduoju nei savo gimtadienio, nei laisvo laiko.
2. Ten renkasi tokie žmonės, kurių mąstymas panašus į tavo. Juk jie irgi savanoriauja!! Jų niekas neverčia taip daryti.
3. Tai puikus vasaros praleidimas tiems, kurie neturi ką veikti vasarą ar šiaip laisvu metu.
4. Tai neįkainojama patirtis pamatyti viską „iš kitos“ pusės. KAIP viskas organizuojama, KIEK tai reikalauja pastangų ir pan.

5. Gali būti dalimi mažo stebuklėlio, už kurį visi sako „ačiū“, tai buvo nuostabu..

Ir nuoširdžiai sakau, negaliu pasakyti nei vieno minuso, dėl ko savanoriauti yra blogai. Pinigų negausi, taip, sutinku, bet užtat įgysi žymiai daugiau.“

Perskaitėt savanorių nuomones? Sudomino? Dar viena priežastis, kuo savanorystė naudinga, tai pravarti užklasinė veikla, stojant į universitetus ar ieškant darbo. Darbdaviai palankiai vertina savanoriavimą.

Nuo ko pradėti savanorystę??

1. Siūlau klausinėti draugų, pažįstamų: gal jie kada išbandė šią veiklą, gal gali ką parekomenduoti.
2. Jei jau nepavyko per pažįstamus pradėti savanoriauti, puikus būdas yra pasinaudoti „visage-liu“ google. Tiesiog įveskite „savanorystė“ ir iš siūlomų variantų pasirinkite dominančius.
3. Svarbiausia – aktyviai ieškot, norėti, rodyti iniciatyvą ir klausyti aplink sklandančių naujienų.

Dominyka Grinciūtė, le

KOKIE GI YRA TIE „TŪKSTANTMEČIO VAIKAI“?

Pakalbinau du mūsų mokykloje besimokančius mokinius: Adelę Stankevičiūtę ir Irmantą Nomgudą. Jie tapo konkurso „Tūkstantmečio vaikai“ nugalėtojais. Manau, jog tokie protingi žmonės, esantys šalia mūsų, tikrai skatina tobulėti ir siekti kažko daugiau. Irmantas ir Adelė pasidalijo įspūdžiais iš konkurso ir jaunuoliško gyvenimo patirtimi.

Kada laimėjai konkursą „Tūkstantmečio vaikai“?

A: 2013 m. sausio 16 d.

I: Laimėjau dar būdamas 8-oje klasėje. Tuomet mokiausi Klaipėdos „Aukuro“ gimnazijoje ir apie jokią galimybę atsirasti Vilniuje nė nesvajojau.

Ar reikėjo ypatingo pasiruošimo šiam konkursui?

A: Ne, specialiai „Tūkstantmečio vaikams“ nesiruošiau.

I: Taip. Miegojau su knygomis. Skaitydavau naktimis. Enciklopedijos, žinynai keitė vienas kitą, o sąsiuviniai su universitetine ir aukštesniųjų klasių medžiagą tiesiog ėmė plyšti nuo vartymo ir kartojimo.

Koks klausimas ar užduotis konkurse įsiminė labiausiai?

A: Klausimas apie šimtalapį (aut. past. – Adelė pasakė, jog nėra ragavusi šimtalapio), nes po to man iki šiol draugai ir giminės kiekviena proga šimtalapį perka. Taip pat

*Greitos
reakcijos ir
šaltų nervų.*

greitieji klausimai finale, nes galvojau, kad bus sunku, bet pasirodžiau daug geriau nei tikėjausi.

I: Kas yra kriauklės viduje? O kaip jūs manot? Atsakiau? Nė velnio. Pasirodo, viduje yra perlamutras.

Ar konkurso metu susiradai naujų draugų, pažįstamų, ar sutikai įdomių žmonių?

A: Tikrai sutikau, nors po konkurso gyvai buvau sutikusi tik vieną finalo dalyvę, tačiau kartais pabendraujame virtualiai per „Facebook“.

I: Be abejo. Juk geriausias būdas atsikratyti konkurento ir yra susidraugauti su juo. Įdomių žmonių? Ak, visa „TV Play“ komanda:

Laurynas, Robertas ir abu vedėjai: Žygis su Vaida.

Ką galėtum pasakyti apie kitus konkurso dalyvius?

A: Manau, tai tikrai protingi ir gabūs žmonės, kitaip nebūtų patekę į konkursą.

I: Visi pasikaustę. Bet tada stengiausi iš visų jėgų – dalyvavau visokiose respublikos ir Europos olimpiadoje. Pasisekė. Visokia patirtis.

Be žinių, kokių savybių reikia, jei nori laimėti „Tūkstantmečio vaikus“?

A: Greitos reakcijos ir šaltų nervų.

I: Šalto proto, prakaituojančių delnų, Dievo meldimo.

Ką laimėjai šiame konkurse ir ar dalyvautum dar

kartą?

A: Laimėjau daug ką, turbūt svarbiausia buvo galimybė sudalyvauti NMA (Nacionalinės moksleivių akademijos) vasaros sesijoje, kur susiradau daug naujų draugų ir išmokau įdomių dalykų. Taip pat vertingi prizai buvo bilietai į teatrą, planšetinis kompiuteris. Dar kartą būtinai dalyvausiu.

I: Tapau tūkstantmečio vaiku. Be abejo, dalyvaučiau. Bet ne dėl prizo, o dėl atmosferos.

Ar dalyvaujant užteko palaikymo, iš ko jo sulaukei?

A: Palaikymo sulaukiau tikrai daug – pirmiausia iš savo šeimos, taip pat draugų, bendraklasių, mokytojų. Bet, žinoma, jo niekada nebūna per daug.

I: Palaikė mano šeima, geriausi draugai, mokytojai... Kai kurie net sakė man: „Nei pūkų, nei plunksnų!“

Ar po laimėjimo tavo gyvenime kas nors pasikei-

tė?

A: Nedaug, bet tai buvo labai įdomi patirtis ir tikrai naudinga. Aišku, sulaukiau labai daug sveikinių. Labai keista buvo, kai nuėjau į Mickevičiaus biblioteką, o bibliotekininkė mane atpažino ir pasveikino su laimėjimu.

I: Na, kaip matot, tapau vilniečiu.

Išskyrus šį laimėjimą, kaip manai, kuo skiriesi nuo savo bendraamžių?

A: Man patinka mokytis, jeigu rimtai, mes visi esam skirtingi, sunku apibendrinti.

I: Tik pareigomis. Niekuo kitu.

Ką veiki laisvalaikio ir kokia veikla tau teikia didžiausią malonumą?

A: Skaitau, dažniausiai detektyvinius romanus arba fantastiką, naršau internete arba tiesiog leidžiu laiką su draugais. Labai mėgstu dalyvauti „protmūšiuose“. Nemažai laiko praleidžiu klausydamasi roko ir metalo muzikos, tu-

riu daug mėgstamų grupių, pačios mėgstamiausios turbūt būtų „Metallica“, „Linkin Park“, „30 Seconds to Mars“, „System of a Down“.

I: O, labiausiai mėgstu gaminti... Maisto gaminimas ir darbas chemijos laboratorijoje yra dalykai, kurie mane lepina.

Ar turi idėją, kokia gi yra gyvenimo prasmė?

A: Būti laimingam ir stengtis, kad ir kiti būtų bent šiek tiek laimingesni.

I: Taip. Gyvenimas yra mokymasis. Nuolatinis mokymasis.

Ko galėtum palinkėti savo bendramoksliams, ieškantiems vietos po saule?

A: Bandykite įvairius dalykus ir naudokitės visomis pasitaikančiomis galimybėmis – o gal pasiseks? Tik nereikia turėti pernelyg didelių lūkesčių, tada pergalės labiau džiugina, o nesėkmės ne taip liūdina. Ir visiems linkiu savo „vietą po saule“ atrasti.

I: Nelaukti ir bandyti viską, ką tik galite, nes vėliau galite prarasti progą. Jei nepabandysi – niekad nežinosi. O nesėkmė tik sustiprina mūsų valią siekti savų tikslų. Linkiu visiems būti saviimi, nes buvimas saviimi lygiai taip pat duoda daug plusų.

Laisvyda Andrejevaitė,
3f

**Kas yra
kriauklės
viduje?**

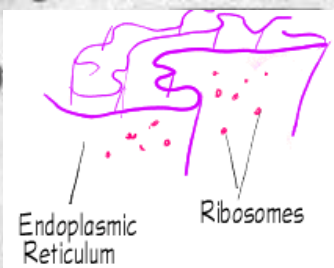

1861 11 06 Dž. Naismithas **sukūrė krepšinio taisykles**. Springfieldo sporto mokykloje dirbęs treneris Džeimsas Naismithas pastebėjo tuomet vaikų labai pamėgtą žaidimą „Antis ant akmens“. Žaidimas buvo labai paprastas, tiesiog turėjai su kamuoliu numušti „antį“ nuo akmens. Tuomet Džeimsui kilo idėja sukurti žaidimą – krepšinį patalpoje – šaltosioms Masačiuosetso žiemoms praleisti. Pirmosios krepšinio varžybos vyko futbolo kamuolį mėtant į du krepšius. Po to, pakeitus krepšius į atvirus lankus, Dž. Naismithas parašė 13 oficialių žaidimo taisyklių.

1718 11 03 **J. Montegue**, Ktvirtasis Sumuštinių grafas, **išrado sumuštinį!!!** Sumuštinių grafas valandų valandas praleisdavo prie žaidimų stalo, todėl negaišdavo laiko net valgymo pertraukėlėms. Jis prašydavo tarnų jam atnešti mėsos tarp dviejų riekių duonos, kad neišsiteptų pirštų. Kadangi J. Montegue buvo Sumuštinių grafas, tai aplinkiniai šį patiekalą taip ir pavadino –SUMUŠTINIU.

1814 11 06 gimė **saksofono išradėjas** A. Saksas. Jo tėvo aistra buvo kurti muzikinius instrumentus, todėl sūnus Adolfas nenorėjo nusileisti tėvui ir sukūrė žemesnio tono bosinį klarnetą. Pirmą kartą Adolfo Sakso išradimas panaudotas Paryžiuje kompozicijoje „Šventa giesmė“.

1912 11 19 ląstelių biologas G.E.Paladas **atrado ribosomas**, esančias ant endoplazminio tinklo. Paladas elektriniu mikroskopu nagrinėjo tokias ląstelės organeles, kaip mitochondrijas, Goldžio kompleksą, ribosomas... Tačiau didžiausią atradimą padarė, kai pasitelkęs eksperimentinę strategiją suprato, kad Goldžio komplekso ir endoplazminio tinklo funkcionavimas yra susijęs.

1607 11 26 **gimė** vienas Harvardo universiteto steigėjų **J.Harvardas**. Jis gimė Londone, mokslus baigė Kembridže, tada išvyko į JAV, Čarlstoną, Masačiuosetso valstijoje, kur rėmė naujos mokyklos, pavadintos Niutaunu, kūrimą. Prieš pat J. Harvardo mirtį mokykla buvo pervadinta Harvardo vardu.

PASIMATUOK PROFESIJĄ

Mes, Jolanta Burzdikienė ir Vaida Gailliūnienė, mokinių ugdymo karjerai (MUK) koordinatorės gimnazijoje, lapkritį organizavome karjeros renginius. Eksponuotos 1-ųjų klasių gimnazistų darbų parodos: "Ką gali rankos", "Mano svajonių profesija", "Interviu su profesionalu". Daugiausia dėmesio sulaukė karjeros renginys "Pasimatuok profesiją". Lapkričio 21 d. net trys šimtai gimnazistų dalyvavo susitikimuose su dešimčia specialistų: logopede, logistu, pardavimų koordinatorė, menininke, žurnalistė, KET pareigūnė; teisininke, sociologe, pedagogė; lėlių teatro režisierė, aktorė; reklamos idėjų ir tekstų kūrėja, rašytoja; psichologu. Moksleiviai klausė jų pasakojimų apie profesinę kasdienybę ir iššūkius, ieškojo atsakymo, kaip pasirinkti savo profesinį kelią.

"Pasimatuok profesiją" lektorių palinkėjimai gimnazistams ir mokytojams:

Dėkoju už tokį įkvėpiantį, tokį šiltą, tokį linksmą ir tokį smalsų rytą Jūsų gimnazijoje!

Seniai mačiau tiek sąmoningų, jaunų, atvirų ir gyvenimiškų patirčių išalkusių žmonių.

Geriausi atsiliepimai, anksčiau girdėti apie Jūsų mokyklą, pasitvirtino per greit pralėkusiais 45 minutes.

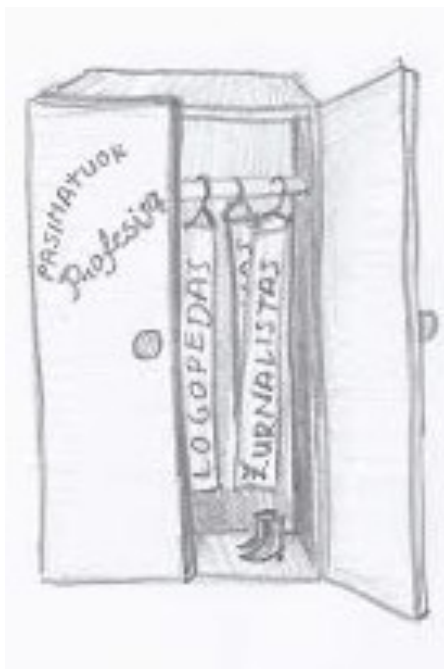
Ilzė Butkutė,

reklamos idėjų ir tekstų kūrėja, rašytoja.

Ačiū už galimybę pabendrauti su mokiniais bei papasakoti savo karjeros kelią.

Linkiu klausytis savosios širdies ir rasti tikrąjį, savo, o ne primetamą kelią. Linkiu siekti ne tikslo, o paties didžiausio tikslo!

Su linkėjimais Daiva Šilienė, teisininkė, sociologė, pedagogė.

Noriu ir mokiniams, ir mokytojams palinkėti- niekada nunistokite mokytis!

Jei klausysite širdies, atrasite savo profesiją, gal ne iš pirmo karto. Gal ta profesija kolkas dar net nėra sugalvota.

Linkėjimai- Karolina Žernytė,

lėlių teatro režisierė, aktorė.

P.s. Jūsų vaikai- nuostabūs.

Mokyklos mokiniams ir mokytojams linkiu saugaus kelio, šypsenos ir pagarbos!

Saugokime vieni kitus!

Aistė Dijokaitė,

Vilniaus aps. Vyriausiojo policijos komisariato kelių policijos valdybos Administracinės veiklos skyriaus Komisarė inspektorė

Dėkoju už galimybę sudalyvauti tokiam puikiam renginyje. Visiems moksleiviams linkiu teisingų pasirinkimų.

Tina Zakarevičienė,

AVON Cosmetics pardavimų koordinatorė

Karjeros savaitė- svajonių sodas. Labai norisi, kad realybę ir svajones sveriant, pastarosios nebūtų užkištos už antin! Tegul jaunuosius vilioja ir skatina keliauti, pažintis smalsumas ir noras būti geriausiais! Kepti keksiukus, trepanuoti kaukolę, šlifuoti šokio judesius- viskas puiku, bet- BŪKITE GERIAUSI!

Juventa Mudėnienė,

žurnalistė, viešųjų ryšių specialistė, knygų vaikams autorė, karpinių kūrėja.

Linkiu pagarsinti savyje svajotojus ir pritildyti kritikus, ir surasti savo svajones.

Paulius Gaubas,

Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centro konsultantas, psichologas.

Linkiu jauniems gimnazistams pasimatuoti ir logopedo profesiją. Jauni turėtų drąsiai mus pakeisti...

Sėkmės gimnazijai!

Rima (Ramanauskaitė) Nemanienė,

logopedė.

Galvoju, kad profesinėje veikloje svarbu būti ne tik sėkmingam, bet ir laimingam. Tereikia pasirinkti veiklą, kuri puikiai sekasi(geriau, lengviau, greičiau nei kitiems) arba veiklą, kurios labai labai nori.

Pagarbiai Jolanta Burzdikienė,

VŽG soc. pedagogė

SUSPAŽINK SU PROFESIJA

Sveiki, VŽG laikraščio skaitytojai!

Tikriausiai kai kurie iš jūsų dar nežino, kuo norėtų būti, ką studijuoti? Tikuosi, kad naujas skyrelis „Susipažink su profesija“ padės jums apsispręsti ar bent jau pasirinkti gyvenimo kryptį. Šio mėnesio specialybė –

Ekologas

Ekologai yra aplinkosaugos specialistai. Jie tiria gyvūnų ir augalų ryšius su aplinka bei tarpusavio sąveiką. Ekologija yra ekologinės biologijos sritis, tirianti įvairius organizmų ryšius su gyvenamąja aplinka. Jie tiria gamtinę ekologinę sistemą, juose vykstančius

fizikinius, cheminius ir biologinius vyksmus, organizmų prisitaikymo prie gyvenamosios aplinkos ypatybes, gyvūnų ir augalų paplitimą ir jų veikiančias sąlygas. Žmogui vis labiau veikiant gamtą, didėjant aplinkos užterštumui, ekologija įgaavo ypatingą reikšmę, išsiskyrė nauja kryptis – žmogaus ekologija, kurios specialistai nagrinėja žmogaus ir ekologinės sistemos sąveiką.

Ekologai yra ne tik gyvosios gamtos ir aplinkosaugos specialistai, jie taip pat turi išmanyti ekonomiką, ekologinę teisę, geofiziką ir geochemiją.

Ekologai specializuojasi tokiose veiklos srityse:

- gamtotyroje (gyvosios gamtos, krašto vaizdžio, dirvožemio, klimato ir pan.)

- pramonės ekologijoje (įvairūs oro, vandens valymo įrenginiai ir įtaisai, jų projektavimas, gamyba, priežiūra)
- švietimo srityje (dėstyimas ir mokslo tiriamieji darbai.)

Ekologai sėkmingai darbuojasi žuvininkystės, medžioklės ir miškų ūkiuose, dirba apskričių valdybose ir savivaldybėse miesto ekologais. Čia jų darbas – aplinkosauga, svarbiausias tikslas – suderinti gamybos plėtojimą ir aplinkos apsaugą.

Universitetai:

- Aleksandro Stulginskio Universitetas
- Klaipėdos universitetas
- Lietuvos edukologijos universitetas
- Vytauto Didžiojo universitetas
- Šiaulių universitetas
- Vilniaus universitetas

Norint studijuoti ekologiją reikia:

- Biologijos egzamino
- Chemijos arba matematikos egzamino
- Lietuvių kalbos egzamino

Ugnė Girgždytė, 2a

GIMNAZIJOS STILIUS

Vaikščiodama mokykloj, pastebėjau, kad yra mokinių, kurie atrodo tarsi nuliptę nuo podiumo ir iš karto atėję į mokyklą. Sakysit, kad jie ateina be uniformų! Atvirkščiai, tai žmonės, kurie dėvi mokyklinį švarką ar megztuką. Be to, nepamirškite, kad šypsena paverčia bet koki žmogų stilingą :)

O juk tamsiai mėlyna spalva šį sezoną buvo madingiausia žinomiausių pasaulio dizainerių kolekcijose.

Taigi šiek tiek apie mėlyną spalvą:

**šypsena
paverčia bet
kokį žmogų
stilingą**

mėlyna spalva atpalaiduoja, ramina, padeda susikaupti, nesiblaškyti! Ši spalva malšina skausmą, mažina stresą! Tai žinių, energijos, vientisumo ir rimtumo spalva! Tamsiai mėlyna spalva simbolizuoja neatvertą paslaptį ir dieviškąją tiesą!

Be to, ji tapatinama su amžinybe, dėkingumu ir sąžiningumu! Mėlyna reiškia šlovę, išmintį ir kilnumą, įkūnija eleganciją, draugiškumą ir meilę.

Nors tamsiai mėlyna dabar labai „ant bangos“, senovėje žmonėms taip neatrodė. Pavyzdžiui, senais laikais darbininkų klasės žmonės dėvėdavo tamsiai mėlynus drabužius, o šviesius ir ryškius apdarus galė-

jo dėvėti tik aukštesnės klasės atstovai. Iš to galima spręsti, kad statybininkai išmano istoriją.

Paklausinęjus VŽG mokinių (iš viso apklausta 250), paaiškėjo štai kas: 66% pasisako už švarkus, o 34% – už megztinius. Taigi, švarkai laimėjo!

Todėl skelbiamas konkursas „ŽALIASIS ŠVARKAS“! Kam pirkti vis naujus drabužius, kai galima dėvėti tą patį švarką 5 skirtingais būdais? Siųskit nuotraukas su 5 skirtingais švarko dėvėjimo būdais adresu emilija.tomelaityte@gmail.com ir vienas(-a) laimingasis (-oji) laimės dovanėlę!

Emilija Tomelaitytė, 1e

Sveiki, VŽG laikraščio skaitytojai!

Visi žinome, kad VŽG – viena geriausių mokyklų Lietuvoje. Tačiau ar žinote, kuo dar VŽG ypatinga? Gal mokytojais? Mokiniais? Savo istorija? Skaičiuokite toliau ir sužinosite apie dar niekam nežinomas VŽG paslaptis!

Mitas Nr. 1

Juk niekam ne paslaptis, kad Vilniuje daug žmonių. Troleibusuose taip pat. Na, aišku, VŽG rūbinės taip pat ne išimtis. Visi sutiksime, kad kartais ten, kur yra daug žmonių, atsiranda keli nepaprasti. Išskirtiniai. Žmonės nepaprasti. Ne ateiviai. Taigi vienasys ten, kur daug žmonių, sutikau tokį senelį. Tikrai nepaprastą, nes jis teigė, kad yra nugyvenęs kelis šimtus metų. Aš, aišku, nepatikėjau. Manau, kad jam tiesiog su matematika truputėlį nekaip. Taigi, tas senelis (tikriausiai kaip ir visi seneliai) pasirodė besąs labai kalbus. Ir jis nusprendė man papasakoti vieną istoriją. Apie VŽG. Ir apie jos apylinkes. Na, kadangi nelabai skubėjau namo, nusprendžiau jį išklaudyti. Aš juk suprantu, kad kartais sunku kalbėtis tik su sienom. Na, jis sakė, kad kalbasi su savo katino

vaiduokliu. Bet aš nemanau, kad vaiduokliai moka kalbėti. Jis tikriausiai su sienom kalbėjosi. Tai iš tų sienų jis ir išgirdo tą istoriją apie VŽG. O ji skamba maždaug štai taip:

„Seniai seniai gyveno vienas žmogelis. Ūkininkas. Žirnius augino. Turėjo tas žmogelis labai darbštų sūnų. Mūrininką. Sykį užsimanė tas jo sūnus pastatyti ką nors tokio, kad jį visados prisimintų. Nusipirko žemės prie upės, dabar vadinamos Nerimi, ir pradėjo statyti namą. Žinoma, kaip ir visada tokiais atvejais,

jam kažkas pasibaigė. Tas kažkas buvo plytos. Kadangi to vaikinio tėvas augino žirnius, tai jis sumanė toliau mūryti be plytų, o iš skiedinio su žirniais. Beje, negalėčiau pasakyti, kad tas pastatas gavosi labai tvirtas. Juk iki šių dienų neišliko.

Tačiau tada jaunuolis savo pastatytą namą labai didžiavosi. Juk ne kiekvienas sugebėtų pastatyti namą iš žirnių! Pabaigęs namą jaunas mūrininkas, pasitaręs su tėvu ir draugais, nusprendė tame pastate įkurti mokyklą. Pavadinio jie ją „Žirnių mūrai“, o aplinkinę vietovę ėmė vadinti pagal tos mokyklos pavadinimą. Tai taip visi ir gyveno

ten ilgai ir laimingai. Beveik draugiškai. Nelupinėdami žirnių iš sienų. Aišku, visko pasitaikydavo. Bet vis tiek jie gyveno ilgai ir laimingai.“

„Tai kaip anksčiau sakiau, visa ši istorija vyko labai seniai, tad iki mūsų dienų šios mokyklos nebeliko (tikriausiai dėl paukščių kaltės). Tuo metu garsios „Žirnių mūrų“ mokyklos ir jos apylinkių pavadinimas sutrumpėjo iki „Žirmūnai.“ Aišku, žmonės tą mokyklą atstatė...“ – taip baigė savo istoriją senelis.

Jis dar kažką man norėjo pasakyti, bet staiga labai užsinorėjau į Mc`Donaldą. Pasakiau, kad kitąsyk dar susitiksime. Nors man atrodo, jog jis manim nepatikėjo, nes matė, kad nuėjau į stotelę, o ne į šalia esantį Mc`Donaldą. Reikėjo pasakyti, kad mama laukia. Ar dar kas nors. Na, bet tai dabar jau nebesvarbu... O kaip jums jo vaiduoklio istorija? Arba sienų. Kuo lengviau patikėti – kalbančiom sienom ar vaiduokliu?

Ugnė Girgždytė, 2a

Kuo lengviau patikėti – kalbančiom sienom ar vaiduokliu?

Ir jis nusprendė man papasakoti vieną istoriją...

TARPTAUTINIS PROJEKTAS

„Vilnius ir Bordo – du Europos didmiesčiai. Miestų istorinis ir kultūrinis paveldas“

Šiais metais Vilniaus Žirmūnų gimnazija užmezgė draugystę su Prancūzijos Kastijonės miestelio (Akvitanijos regione, Prancūzijos pietvakariuose) Jean Boucheron progimnazija.

Tokio projekto idėja kilo Bruno Philippe, istorijos – geografijos mokytojui iš Prancūzijos, kuris mums parašė atsaką į žinutę internetiniame puslapyje (<http://www.studentsoftheworld.info/>). Čia mes norėjome rasti susirašėjimo draugų.

Projektą pradėjome su istorijos mokytoja Rasa Šilinskiene ir keliais 1-2 klasių gimnazijos mokiniais. Tačiau neilgai trukus, prie mūsų prisijungė daugiau mokinių. Šiuo metu mūsų jau 17!

Šio bendradarbiavimo tikslas – ne tik patobulinti prancūzų kalbos žinias, bet ir susipažinti su Vilniaus ir Bordo miestų istorija, asmenybėmis, kultūros objektais. Be to, bendrauti ir bendradarbiauti, ugdyti pilietiškumą ir atvirumą kitai kultūrai.

Projekto metu diskutuosime šiomis aktualiomis temomis: Europos pilietybė, identitetas, vizija.

Tikimės, kad kitais metais pavyks surengti mainų programą!

Parengė,
Marija Zarembienė
Prancūzų kalbos mokytoja

Sielos vaikas

Ir pasakos nuspalvina slapčiausias viltis -
Skaisčiausiais dažais, tyriausias viltis.
Pasakos kuždasi tyliai ir paberia darbščiai
Tikėjimo dalelę ir rytui, ir nakčiai.

Nepalieka nė vieno su juodžiausia mintim,
Jog nebeverta tikėt ar svajoti.
Pasakos niekad nemiega naktim,
Saldžiausiais sapnais užliūliuoja.

Pasakos glosto lyg saulė ir įsupa švelniai,
Sužadina paslėptą šilumą, pas jas tik svečiuojasi baimė.
Leidžia žydėti vaikystei ir neleidžia nurimti,
Kol užaugusio vaiko pasakos nebus užgesintos.

Tik tas vaikas pravirksta kiekvieno viduj,
Kai pasakos nebenuspalvina liūdniausiojo ryto.
Ir apniūksta dangus giedriausias viršuj,
Jei atsibudęs tu leidies pamiršti vaikystę...

a.a.m.

Augustė Užutaitė

VŽG laikraščio kūrybos skiltis
- tai galimybė Tau pasidalyti
savo kūryba, darbais. Įvairūs
tekstai, eilėraščiai yra lau-
kiami mūsų pašto dėžutėje
(laikrastis.vzg@gmail.com) ir
galbūt Tau teks galimybė
supažindinti visus su savo
kūryba ir įkvėpti, o gal sudo-
minti likus anonimu.

Šalia

Ir tai buvo tyriausia vieta Žemėje,
Gal net ne Žemėj, o jos galvoje.
Ten snigo gražiausiose gatvėse
Ir lydėjo visur muzika ją.

Žmonių buvo daug ir jie supos padangėj,
Kai lijo lietaus muzika jai,
O padangės žmonės prasmės bijojo it laimės
Ir leisdavo mirkti jai vienai lietuje.

Ir kai pradėdavo lyti, kvapu apsigobdavo ji,
Oras pakvipdavo šafranu ir auksinių medumi.
Kartu su Žeme ji kvėpavo ir jai dalino mintis,
Kol muzika alsavo - natom kvapai atgydavo aplink.

Ir ta skaisčiausia vieta Žemėje, o gal jos galvoje,
Pražydo kvapais tik iš padangės jiems bestebint ją.
Ir naują natą kvapo ar muzikos vis atskleisdama,
Suprato ji, jog aukštybių nereikia,
Kad pajustum tai, kas tyriausia - šalia.

a.a.m.

OBUOLIŲ PYRAGAS

Nėra nieko maloniau, kaip šaltą rudens dieną pradžiuginti jums brangius žmones savo pačių iškeptu, ką tik iš orkaitės išimtu pyragu. Taigi nieko nelaukę pasiraitokime rankoves, užsidėkime prijuostas ir kibkime į darbą.

Pirmiausia paimkite iš šaldytuvo 10 kiaušinių. Tada padėkite ant stalo likusius 7 kiaušinius ir pavalykite grindis. Kitą kartą pasistenkite būti atidesni.

Paimkite iš spintelės dubenėlį. Jį padėkite ant stalo. Sušluokite šukes, o likusius sveikus indus sudėkite atgal į spintelę. Kitą kartą jau žinosite, kad negalima indų traukti iš apačios. Tada į ant stalo stovinčio dubenėlio kraštą sumuškite kiaušinius. Nuvalykite stalą.

Likusius 5 kiaušinius suplakite plakikliu. Dar kartą pabandykite, tik dabar jau į plakiklį teisingai įstatykite šluoteles. Nusiprauskite. Ypač gerai išsivalykite ausis. Sudžiūvusius kiaušinius sunku iškrapštyti.

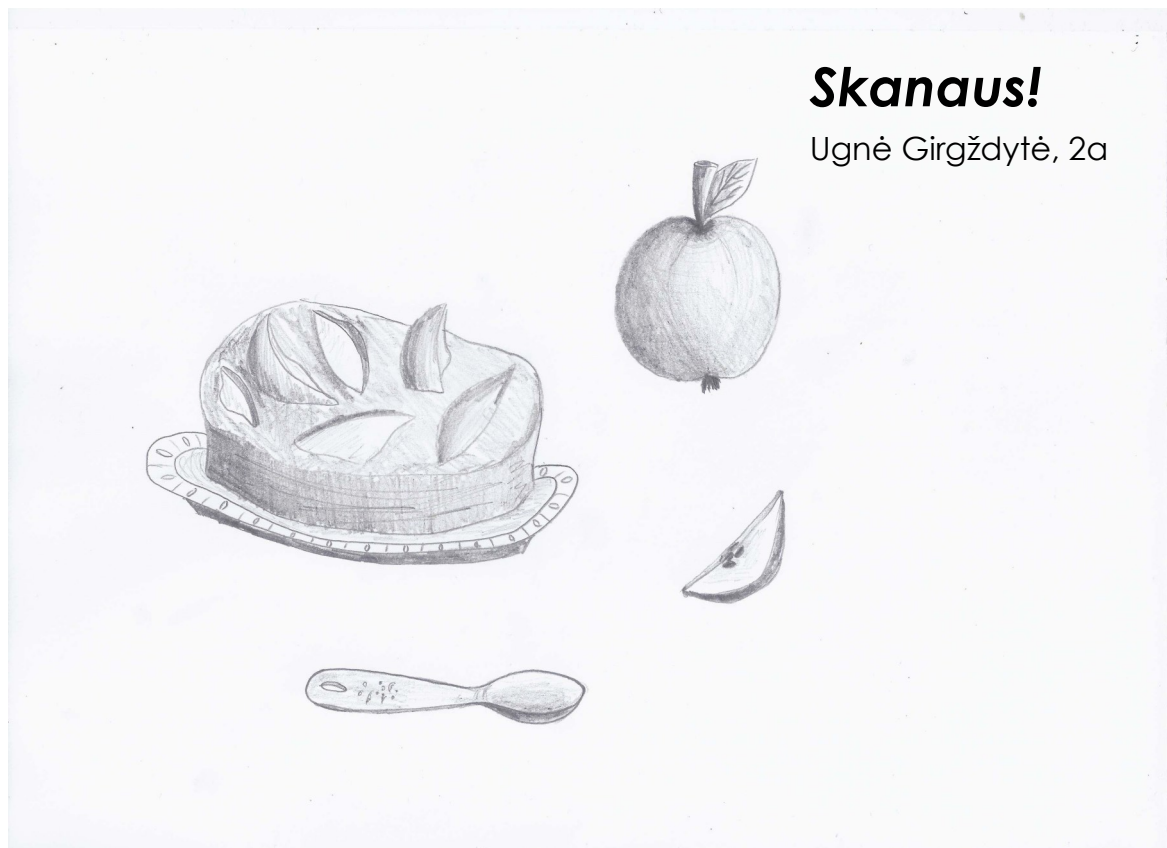
Dabar liko 2 kiaušiniai. Kaip tik tiek, kiek ir reikėjo. Apklijuokite sienas ir lubas laikraščiais.

Stiklinę miltų supilkite į dubenėlį su kiaušiniais. Kitus 800 gr sušluokite atgal į maišelį. Jei gerai išklįjavote sienas ir lubas, galite plakti plakikliu. Nusimaudykite po dušu.

Paimkite 4 didelius obuolius ir aštrų peilį. Suvalgyti galima tik 2, nes kiti 2 reikalingi pyragui. Supjaustykite obuolius kubeliais. Didįjį pirštą patepkite jodu ir sutvarstykite. Dabar suberkite obuolius į dubenėlį ir suplakite viską plakikliu.

Supilkite tešlą į skardą ir pastatykite į orkaitę. Jei nekepa – įjunkite orkaitę. Tik būtinai nusi-
statykite žadintuvą, juk nenorite, kad sulėkę gaisrininkai nuplautų visą jūsų triūsą.

Dabar jau galite atidaryti langus. Nuimkite nuo sienų ir lubų laikraščius ir juos išmeskite. Išplaukite virtuvės grindis ir indus. Kai virtuvė jau blizga, galite lengviau atsipūsti. Tik prieš eidami skaityti knygą ar žiūrėti televizorių dar kartą patikrinkite ar nustatėte žadintuvą.

KĀ JŪS MANOTE APIE ŽIRMŪŅU GIMNAZIJA?

Ar jums kartais nekyla klausimas, ką apie VŽG mano kitų mokyklų moksleiviai? Na, o mums pasidarė įdomu, tad nepatingėjome šiek tiek padirbėti. O dabar prieš jus – mūsų atlygis – atsakymas į mūsų ir, tikimės, jūsų klausimą!

Apie VŽG tai man atrodo, kad ten labai sunku mokytis, dideli krūviai, bet joje mokosi daug gabių vaikų. (Daukanto gimnazija)

- Moksliukų gimnazija, toli nuo namų važiuot, bet
- ten mokosi idomių žmonių. (Daukanto gimnazija)

: VŽG - mokslo atžvilgiu, girdėjau, stipru, senatas
: stiprus, bet man atrodo, kad per protinga at-
: mosfera ten, per daug sukaustyta. (Vytauto Di-
: džioio gimnazija)

Puiki mokykla, suteikianti galimybę gabesniems vaikams pasireikšti bei pasiekti norimų tikslų gyvenime. (Antakalnio gimnazija)

Stipri mokykla su savo minusais - nelabai skaniu maistu bei didelėmis eilėmis valgykloje ir rūbinėje. (Antakalnio gimnazija)

VŽG man atrodo ideali mokykla tiems, kurie gerai mokosi, bet nenori visiškai priklausyti nuo mokslų, yra linkę gyventi įdomiai, turi daug veiklų, nesusijusių su mokslais. Bet, kaip ir minėjau, VŽG moksleiviai atrodo protingi, nespjaunantys ant mokslų. Manau, kad mokytiis Žirmūnų gimnazijoje yra prestižas ir ten besimokantys mokiniai turėtų tik džiaugtis, kad turi galimybę save ugdyti tokioje aplinkoje - rimtoje ir kartu labai nesuvaržytoje. (Vilniaus licėjus)

Viena geriausių Vilniaus mokyklų, tačiau su labai griežta tvarka. (Vilniaus licėjus)

Mokykla „faina“, žmonės „faini“ - geri atsiliepimai!. (Antakalnio gimnazija)

Tai mokykla, kurioje noriu mokytis, bet kol kas neturiu galimybių.
(Antakalnio gimnazija)

Aukštas mokslo lygis, labai griežta tvarka, daug protin-
gų žmonių. (Salomėjos Nėries gimnazija)

Man asmeniškai nelabai patinka VŽG, turiu ten pažįstamų ir jie nuolat skundžias, kad labai sunku mokytis...
(Abraomo Kulviečio vidurinė mokykla)

Gera mokykla,
pažįstu ten
„fainų“ žmonių.
(Vilniaus licėjus)

Kaip matome, atsakymų nemažai ir įvairiausių, tad vienos nuomonės nėra. Kai kurie tai patys patyrė, kai kurie nuomonę susidarė iš aplinkinių kalbų. Tačiau galime pasidžiaugti dėl vieno dalyko – mes ne tik esame stipri mokykla, tačiau mus ir pripažįsta esant tokia!

Dominyka Grinciūtė, 1e,
Agnė Karčiauskaitė, 1e

Horoskopai

Sveiki atvykę į horoskopų puotą! Sužinokite savo personažą ir pasipuoškite šio mėnesio kostiumu! Tik yra viena užduotis, kurią jums reikia atlikti, kad gautumėte raktą į kambarį, kuriame yra jūsų kostiumas. Užduotis – paprasta: jums reikia sudėti savo gimimo datos skaitmenis taip, kad gautumėte vieną skaičių.

Pvz.: Jūsų gimimo data yra 1991-12-18

Taigi jūsų matematiniai veiksmai bus tokie:

$$1+9+9+1+1+2+1+8=32$$

$$3+2=5$$

Atlikę šią matematinių veiksmų seką jūs sužinote, kuriame kambaryje yra jūsų kostiumas. Šiuo atveju kostiumas yra penktame kambaryje.

Jei jūs jau žinote savo vienaženklį numerį, nurodantį, kuriame kambaryje yra jūsų puotos kostiumas, skaitykite toliau ir sužinokite, koks personažas šį mėnesį esate. O mes jau lekiam!

Mylim ir bučiuojam

Emi ir Ugnė

Kambarys numeris 1

Personažas: **Nifnifas-Nafnafas-Nufnufas viename**

Mėnesio moto: „Svarbiausia – saugus namas, o ką šneku – nesvaibu.“

Jeigu jūsų vienaženklis numeris yra 1, jūs šį mėnesį esate nuo slaptųjų misijų atitrauktas Nifnifas-Nafnafas-Nufnufas. Panašu, kad šį mėnesį su artimaisiais santykiai pagerės, gaila, bet negalėtumėme to paties pasakyti apie mokyklinį gyvenimą. Kadangi šį mėnesį nepavyks laikyti liežuvio už dantų, tai gali pridaryti šiek tiek bėdų. Ypač mokyklos ir mokymosi fronte.

Kambarys numeris 2

Personažas: **Buratinas**

Mėnesio moto: „Viską žinau, viską moku ir viską matau.“

Jeigu jūsų vienaženklis skaičius 2, jūs šį mėnesį esate iš po žemių iškastas ilganosis Buratinas. Panašu, kad šį mėnesį būsite veiksmo centre. Visą sužinosite pirmas, visą pastebėsite pirmas, o pamokas suprasite greičiausiai, taigi jeigu jūsų draugams reikės pagalbos, jie žinos, kur kreiptis. Tačiau yra viena maža detalė, kuri gali santykius žlugdyti – tai nosies kišimas į kitų reikalus. Šis veiksmas nėra patartinas.

Kambarys numeris 3

Personažas: **Batuotas katinas ir Markizė Karabasė**

Mėnesio moto: „Ech... Jau buvau tai iškrėtęs.“

Jeigu jūsų vienaženklis skaičius yra 3, jūs šį mėnesį būsite pristatytas kaip Batuotas katinas ir Markizė Karabasė. Šį mėnesį gali pritrūkti idėjų išdai-goms, bet tai gali būti jums į naudą. Gal vertėtų susitelkti ties mokslais, o ne svarstyti išdaigų galimybes? Patarimas iš mūsų pusės: atsiversk vadovėlį, perskaityk skyrių į priekį. Pasitikėk mumis, juk žinai, kad blogiau nuo šio veiksmo nebus.

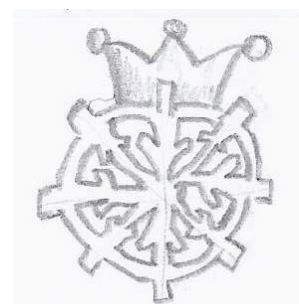

Kambario numeris 4

Personažas: **Sniego karalius ir karalienė**

Mėnesio moto: „Stingdau visus, visur ir visaip.“

Jeigu jūsų vienaženklis skaičius 4, tai jūs šį mėnesį esate elegantiškieji ledo ir šalčio valdytojai – Sniego karalius ir karalienė. Šį mėnesį jūs itin pasižymėsite mokytojų akyse gerąja prasme. Panašu, kad šį mėnesį mokykloje jūs žibėsite kaip itin geras, pareigingas mokiny. Taigi sėkmės itin nereikia linkėti!

Kambario numeris 5

Personažas: **Nežiniukas**

Mėnesio moto: „Ar tau bent jau panašu, kad žinočiau?“

Jeigu jūsų vienaženklis skaičius yra 5, tai turime jums įteikti Nežiniuko sertifikatą su jūsų mėnesio moto. Panašu, kad šis mėnuo nešvies jums vaivorykštės spalvomis. Šį mėnesį būsite nežiniukas-pamirštukas. Visa informacija galvoje neišsilaikys ilgiau nei penkias minutes, o užrašyta informacija taps nesuprantama, kai žvilgtelėsite į ją antrąjį kartą. Tikėkimės, šis mėnuo jūsų nesužlugdys.

Kambarys numeris 6

Personažas: **Tomas Sojeris**

Mėnesio moto: „Nuotykių niekada nebus per daug!“

Jeigu jūsų vienaženklis skaičius yra 6, tai jūs esate šios puotos išdaigų vagis Tomas Sojeris. Turim pranešti, kad tokios išdaigos kaip Tomo Sojerio knygoje nėra pageidautinos, nes mes nenorime būti kaltininkai to momento, kai jūs įžengiate į savo laidotuves. Ne, dėkui, nereikia. Šį mėnesį išdaigos, lažybos ir širdžių vagystės – jūsų sritis. Bet siūlome per daug neįsijausti, nes kai kurie veiksmai gali deginti.

Kambarys numeris 7

Personažas: **Daktaras Dolitlis**

Mėnesio moto: „Nesipykit!“, „Muštynės nieko neišspręs!“ arba „Susitarkite pagaliau!“

Jeigu jūsų vienaženklis skaičius yra 7, tai jūs esate šio mėnesio diplomatu pripažintas Daktaras Dolitlis. Panašu, kad šį mėnesį sutarsite su visais nuo Nifnifų-Nafnafų-Nufnufų iki Alisų su Liemenuotaisiais kiškiais. Jūsų balsas sakys iš šalies kylančia nuomonę, kuri dažniausiai bus teisinga, nes neteis nei vienos besibarančios pusės. Panašu, kad jūsų reikės visiems šį mėnesį, taigi linkime sėkmės.

Kambarys numeris 8

Personažas: **Cirko valdytojas Barlamėjus**

Mėnesio moto: „Viskas priklauso man!“

Jeigu jūsų vienaženklis skaičius yra 8, tai užsimeskite ant kėdės atlošo kabantių raudoną cirko valdytojo apsiaustą, nes šį mėnesį esate žymusis Barlamėjus. Panašu, kad šį mėnesį atrodysite kaip egoistas, egocentrikas, rėkaujantis: „Man! Man! Man! Viskas tik man!“ Patarimas iš mūsų pusės būtų panašesnis į prašymą: Neužgožki kitų ir leisk pasireikšti tiems, kurie turi ką pasakyti. Jei neleisi, tai gali žlugti tam tikri sumanymai.

Kambarys numeris 9

Personažas: **Alisa iš Stebuklų šalies ir Liemenuotasis kiškis**

Mėnesio moto: „A? Ką sakei? Atsiprašau, negirdėjau...“

Jeigu jūsų vienaženklis skaičius yra 9, tai jūs šį mėnesį esate Alisa iš Stebuklų šalies su Liemenuotuoju kiškiu. Jūs tikriausiai dar nė karto nebuvote taip išsiblaškęs, koks būsite šį mėnesį. Gal tai meilė, o gal tiesiog neatsigaunate po atostogų ar kitų jau laukiate? Nežinia.. Patarimas iš mūsų pusės: rašyk informaciją. Į užrašų knygutę, į telefoną, ant delno, bet kur! Svarbiausia, kad žinotum, kur jos ieškoti. Šiaip linkim sėkmės, nes panašu, kad tau jos prireiks...

*nepriimkit šio horoskopo rimtai, nes mes net nepanašios į žiniuones-aiškiareges! Šis horoskopas yra skirtas pasijuokti, o ne nuspėti ateitį.

Emilija Kėvišaitė ir Ugnė Girgždytė, 2a

„Kokia pamoka mūsų mokyklos mokiniams labiausiai patinka?“

PERLIUKAI

Prasidėjus mokslo metams, visi mokiniai ir vėl puolė prie knygų. Vieni mokosi daugiau, kiti mažiau, treči papildomai mokosi jiems patinkantį arba svarbų dalyką. Todėl, pastebėję, jog mokiniai domisi įvairiomis pamokomis, sugalvojome jų paklausti, kokia gi pamoka jiems labiausiai patinka ir labiausiai rūpi? Apklausėme 200 gimnazijos mokinių ir gavome štai tokius rezultatus: kūno kultūros pamoka patinka 11,5 % apklaustųjų. Istorija – 8,5 % gimnazistų. Tiek pat procentų apklaustųjų patinka ir biologija. Galime pradžią ginti ir lietuvių kalbos mokytojas, nes jų dėstomas dalykas reikalingas 6 % mokinių, kurie dalyvavo apklausoje. Be šių paminėtų pamokų, net trys pamokos surinko po vienodą kiekį balsų: chemija, informatika ir užsienio kalbos. Šios pamokos surinko po 5,5 % visų balsavusiųjų balsų. Kitos, čia neišvardytos pamokos pasidalijo likusius 49 % apklaustų gimnazistų balsų. Taigi, įvertinę rezultatus, galime daryti išvadas, jog mūsų gimnazijos mokiniai yra labai sportiški ir vikrūs, domisi Lietuvos bei pasaulio istorija, gamtos mokslais, užsieniu, kompiuterinėmis technologijomis bei kompiuterine įranga ir, žinoma, savo gimtąja lietuvių kalba.

Lukas Latauskas, 1e

Baisuoklių brėžinių rinkinys.

Mokytoja nenustoja kosėti. Galiausiai atsisuka į vieną mokinį: Sakiau, kad rūkyt baigtum, pamokos vest neįmanoma!

Kas norit atsakinėt,
pakelkit galūnę.

Mokytoja užduoda mokiniui papildomo darbo anglų k. pamokoje. Jis kažką sumurma po nosim. Mokytoja (per visą klasę):

-Ne f***, o daryk!

Istorija yra kaip lengvo būdo moteris - kaip norėsi, taip pasuksi.

-Tai taip, tada žmonės mažai prausdavosi... Utėlės būdavo kaip naminiai gyvūnai.

VILNIAUS ŽIRMŪNŲ GIMNAZIJA

Žirmūnų gatvė 37, Vilnius

LT-09106

Tel. (8-5) 276 64 00

El. paštas: info@vzg.lt

Mus remia:

Laikraščio kūrybinė grupė

Vyr. redaktorė

Miglė Skačkauskaitė

Kalbos specialistė

Jolanta Leleivinenė

Spec. Pagalbininkės

Zita Jackūnienė

Jolanta Burzdikienė

Maketuotoja

Kastė Mikulėnaitė

Korespondentai

Emilija Tomelaitytė

Agnė Karčiauskaitė

Dominyka Grinciūtė

Laisvyda Andrejevaitė

Justė Klapatauskaitė

Ugnė Girgždytė

Augustė Užutaitė

Emilija Kėvišaitė

Lukas Latauskas

Augustas Plaipa

Emilija Zuzevičiūtė

Ugnė Juzėnaitė

Sabina Jankovskaja

Rūta Šlėvaitė

Gabija Malinauskaite

Gabrielė Dėdinaitė

Giedrė Voverytė

Austėja Račaitė

Domantė Purvinskaitė

Ilustratorė

Ugnė Girgždytė